

Personages:

passagiers (6)

moeder

goochelaar

hoofdredacteur

obers (4)

dame

jantje

prijswinnaar

boogschutter 1

boogschutter 2

onbekende man

meisje

matroos

schoonspringster

dansleraar

vader

kunsthistorica

indische bejaarden (5)

*De promenade**stilte**Men luistert.*

passagier 1 Staan we stil?

passagier 2 Kun jij dat voelen? Ik voel het verschil niet.

passagier 3 Dat kun je helemaal niet voelen! Doe niet zo raar! Daar zijn we veel te groot voor.

passagier 4 Kun je nagaan.

passagier 5 Wat. Wat kun je nagaan.

passagier 4 Het is toch ongelooflijk wat we allemaal kunnen.

passagier 5 Ja? Is dat waar? Is dat ongelooflijk?

passagier 4 Ach nou ja, ongelooflijk. Wat is ongelooflijk.

moeder Ah, de zee! De zee! Zo mooi!

passagier 6 Ja, 't was een prachtige animatiefilm, inderdaad, hoe ze dat gedaan hebben met die animatie.

Knap hoor.

moeder Dan wil je toch meteen een aquarium helemaal vol met van die oranje clownsvisjes, als je zoiets ziet?

passagier 6 Ja, absoluut, ja. Helemaal vol.

moeder Dat oranje! Dat o r a n j e !

goochelaar Ik snap het niet. Drie weesmeisjes heb ik doorgezaagd, vijftien witte konijnen heb ik laten verdwijnen en het publiek gaf geen enkele sjoege. Voor zover er überhaupt publiek was. Want de opkomst was rampzalig. Ik snap het niet! Dit is toch een cruise? Dit is toch wat de mensen hier willen?

hoofdredacteur Het is mijn schuld. We hadden u niet moeten programmeren. Dit is geen gewone cruise, dit is een culturele wereldreis. Daar is een heel ander publiek mee geassocieerd.

goochelaar Hoezo ander publiek.

hoofdredacteur Krantenlezers. Kwaliteitskrantenlezers.

goochelaar Nou en? Iedereen houdt van goochelaars.

hoofdredacteur Het spijt me. Onze abonnees willen nou eenmaal niet alleen maar vermaak. Ze verlangen naar een kunst die ze deel laat nemen aan de Grote Wereldbespreking, en hun zodoende een toegang tot zichzelf biedt.

goochelaar Toegang tot jezelf? Waarom zou je dat in godsnaam willen? Je wilt toch alleen maar van jezelf weg, steeds maar in godsnaam zo ver mogelijk van jezelf wegvaren, daarom gaan mensen toch naar het theater?

hoofdredacteur Tot zichzelf, via de wereld.

goochelaar De wereld? Wat is dat dan? Waar is die dan? Ik kan vijftien witte konijnen laten verdwijnen! Ik kàn iets! Waar is die wereld dan? Wat is dat toch? Waarom zou je dat willen?

Ontbijtzaal

Obers roepen door elkaar heen.

ober 1 De eerste mensen! Ik hoor de eerste mensen al! Even een tandje er bij jongens! Voorzichtig met die bananenbladeren! Voorzichtig nou!

ober 2 Is toch alleen maar decoratie?

ober 1 Daarom juist!

ober 3 Waar zet ik de taugé?

ober 2 Naast de pindasaus. Ik hoop echt dat ze niet gaan klagen.

ober 4 Die makreel is wel erg pedis, vinden jullie ook niet?

ober 2 Oh god.

ober 3 Leg er dan een rode pepertje naast. Ter waarschuwing.

ober 1 Snappen ze dat wel? Gister dachten ze dat het paprika was.

passagier 1 Goedemorgen. Alweer rijsttafel?

ober 1 *liegt* Vanwege de algemene en overweldigende positieve reacties.

passagier 1 Dat is waar, het was erg lekker, maar toch: twee dagen achter elkaar hetzelfde. En dan ook nog eens als ontbijt, wakker worden met trassi, dat is gewoon heel erg heftig.

moeder Weet je wat ik mis? Eindelijk weer eens met ons allen, tegelijkertijd in dezelfde ruimte eten. Het is nu al zo lang geleden, dat ik haast vergeten ben hoe dat ook alweer was. Nu eten we steeds in verschillende aparte eetzaal. Dat vind ik jammer.

ober 1 De gemeenschappelijke ruimte is voor een onbepaalde periode gereserveerd, voor een congres.

moeder Zo zien we nooit meer in één oogopslag wie er allemaal aan boord is!

dame Wat voor een congres is dat dan?

ober 1 Van de vakbond van architectuur-critici, afdeling Noord- en Zuid-Limburg.

moeder Maar die zaal is gigantisch! Hoeveel architectuurcritici zijn daar dan?

ober 1 Ongeveer twaalfhonderd. Dus die zaal wordt redelijk goed benut.

dame Ik wist niet eens dat er zoveel architectuurcritici bestonden.

ober 1 En dit zijn alleen nog de full-timers – die lid zijn van de vakbond.

dame Afdeling Noord-...

ober 1 ...en Zuid-Limburg.

passagier 2 Goedemorgen! Wat een wereldreis. Vandaag Atlantis, is het niet?

passagier 1 Nou eerst eens koffie hoor. Dan kijken we wel verder.

passagier 2 Nee serieus. Dan weet ik of ik mijn camera moet opladen. Vandaag doen we toch Atlantis?

passagier 1 Even denken. Antiek Athene hebben we gedaan, literair Odessa, het Bauhausmuseum van Tel Aviv, de bibliotheek van Alexandrië, de jazz-kelders van New Orleans, de oude Maya havens...

dame Het Panamakanaal...

passagier 1 Via het Westen naar het Oosten. Net als Columbus. Geniaal concept eigenlijk.

passagier 2 Dan zitten we nu middenin de Stille Oceaan. Was daar dan geen lezing over? Of een excursie?

passagier 1 Ik moet bekennen dat ik niet altijd even braaf het hele programma volg... Het is ook steeds zulk lekker weer.

dame Op zo'n schip ben ie eigenlijk gewoon altijd buiten.

passagier 2 Grappig. Ik heb het idee dat juist de abonnees het laten afweten bij de georganiseerde activiteiten, terwijl de niet-abonnees ze het meest fanatiek van iedereen volgen. Echt waar: bij iedere lezing of excursie zit het vol met niet-abonnees.

passagier 1 Misschien omdat zij veel meer moesten betalen?

moeder Ik heb nog geen enkel event bijgewoond!

passagier 1 Maar u heeft dan ook uw kind bij u.

moeder Dat maakt niets uit. Die vermaakt zichzelf wel. Mijn prioriteiten lagen tot nu toe ergens anders.

dame U danst geweldig, als ik het mag zeggen.

moeder Dat mag. Dank u.

passagier 2 Maar zeg nou zelf... Atlantis... de verzonken stad van de toekomst... dat is toch wel erg bijzonder... en ook een soort van doel of hoogtepunt, toch?

dame Eén doel. Niet 'het' doel. Eén onder de velen.

passagier 1 Ik liep gister langs de grote zaal.

dame De Dichter des Vaderlands! Wat droeg-ie voor?

passagier 1 Nee, er was een optreden van DJ Tiësto.

passagier 2 Oh, da's dan jammer dat ik dat gemist heb. Draaide hij een beetje goed?

passagier 1 Hij gaf naar het schijnt een lezing over cultureel ondernemerschap. Hoorde dat het erg interessant was.

dame En hoe oud is uw zoontje eigenlijk?

moeder Twee. Nee. Drie. Net drie geworden. Ah kijk nou! Daar heb je hem! Goedemorgen Jantje!

jantje Ja. Ik ben toch al tamelijk lang wakker.

moeder Heb je leuk gespeeld vanochtend?

jantje Dat valt wel mee.

moeder Was je dan niet in het kinderpaleis?

jantje Ja, in het kinderpaleis ja.

moeder Maar daar zijn toch heel veel leeftijdgenootjes?

jantje Het wil niet zo klikken tussen mij en de begeleidster. Ze schat me steeds jonger in dan ik ben. Komt waarschijnlijk door mijn lengte. Erg vervelend. Voor de rest is het leuk. De andere kinderen laten me met rust. Niemand wordt gepest. Er zijn zelfbedachte liedjes. En de glijbaan is absoluut meesterlijk.

dame Goedemorgen!

prijswinnaar Ja!

jantje Afijn. Vanmiddag de poppenhoek maar eens proberen. Daar heb ik ook hele goeie verhalen over gehoord.

moeder Niet verdwalen hè?

jantje In de poppenhoek?

moeder Nee, sowieso.

jantje Op dit schip? Dat kan hier helemaal niet. Dat is echt onmogelijk.

moeder Dat je wel bij me terug komt.

jantje Alles is allang dichtbij!

dame Heeft u lekker geslapen?

prijswinnaar Nee, ik heb niet lekker geslapen.

dame Oh, hoe kan dat nou?

prijswinnaar Eigenlijk heb ik helemaal niet geslapen. Er was een probleem met mijn airconditioning, die

heeft zichzelf blijkbaar volledig leeggeblazen, heeft mijn hut in een soort koelcel veranderd, en dus moest ik in een reserve-hut de nacht doorbrengen. Het probleem was alleen, dat meerdere airco's het begeven hadden waardoor meerdere mensen ondergebracht moesten worden in reserve-hutten. En omdat er nèt niet genoeg reserve-hutten waren moest ik mijn hut delen met een andere man! Met een wildvreemde!

Maar, en daar komt het, niet alleen mijn hut, zelfs mijn bed! Er was alleen maar een tweepersoonsbed in die hut! Een nachtmerrie! Het was natuurlijk een heel groot tweepersoons bed, en ik vind het op zich niet erg om het bed te delen met een wildvreemde – ik bedoel, ik ben liberaal – maar naast een man! Ik kan dat gewoon niet. Ik heb dat nooit gekund, ook niet naast mannen die ik kende. Ik heb het altijd vreselijk gevonden om met vrienden te kamperen, omdat je dan in die tenten zo op elkaar gepakt moest slapen. Als ik naast een man lig dan slaap ik niet. Ik durfde ook niet te veel te woelen en te zuchten, omdat, ja, dan hou je ook maar iemand wakker. En ondanks je geïrriteerdheid wil je niet onbeleefd zijn. Heb dus de hele nacht stokstijf stil gelegen. Mijn god wat een avontuur. Ben helemaal verkrampd nu. Welke dag is het? Doen we vandaag Atlantis?

dame Daar proberen wij ook al een tijdje achter te komen.

prijswinnaar Ik begon me net een beetje op mijn gemak te voelen – weet u, ik ben hier alleen maar vanwege die prijs. Stomtoevallig eigenlijk. Was allang vergeten dat ik überhaupt mee deed met die vraag. Ja die is me ooit zo tussen neus en lippen door gesteld, en ik heb tussen neus en lippen door antwoord gegeven, dat wil zeggen de slagzin afgemaakt, en nu drijf ik hier. Uit mezelf had ik het nooit gedaan. Het idee om hier helemaal alleen te zijn, en dat je er niet af kunt, vond ik in eerste instantie ondraaglijk...

Ook vanwege die rare architectuur, ik bedoel, welk schip heeft er nou een promenade in het midden, in plaats van aan de randen? In de binnenkant, in plaats van aan de buitenkant! Wat is dat voor bizarre omgekeerde situatie. Dit is gewoon een groot varend plein, waarop alle hutten uitkijken! Een soort drijvende O. Echt waar! Is u dat niet opgevallen? Geen enkele hut heeft uitzicht op zee!

moeder Ik vind dat juist heerlijk, dan kun je steeds zien wie er aan boord is. Ik kan vanaf het balkon kijken terwijl mijn zoontje beneden over de promenade loopt, en ik kan naar hem kijken terwijl hij zich vermaakt, en we kunnen naar elkaar zwaaien, en we kunnen op die manier een geweldige tijd hebben!

dame U bent dus geen abonnee?

prijswinnaar Ik was radeloos! Ben als eerste naar binnen gegaan, ben meteen in bed gaan liggen, helemaal naar de rand gekropen, en heb mijn alleruiterste best gedaan onmiddellijk in slaap te vallen, in de hoop dat ik er niets van zou merken. Dat is niet gelukt. Hij deed wel heel stilletjes, hield heel erg rekening met de situatie, een beleefd persoon, dat was duidelijk, maar toch. De hele nacht klaarwakker. Nee. Ik ben geen abonnee. Ik ben prijswinnaar.

moeder Pak straks gewoon een ligstoel en een kamelharen deken.

prijswinnaar Als ik ontspan mis ik alle culturele activiteiten. En Atlantis wil ik niet aan me voorbij laten gaan. Die andere historische kusten die we steeds terloops aanraken kunnen me eigenlijk niet zo veel schelen. Dat is toch eigenlijk te sadistisch voor woorden. Dan win je eens een gratis culturele wereldreis vol interessante sprekers en belangwekkende onderwerpen, met als doel én hoogtepunt een bezoek aan de bakermat van onze Westerse cultuur, Atlantis, de Verzonken Stad van de Toekomst, een reis naar onze gezamenlijke oorsprong én eindbestemming, en dan kun je niemand meenemen! Wat voor een krankzinnige kwaliteitskrant geeft nou als prijs één kaartje voor een cruise weg?

Die zee is toch ook maar net zo'n ding als alle andere dingen. Ik bedoel: een ding onder de dingen. Zit ik hier tussen de rijke, welopgevoede en pasgetrouwde twintigers. In mijn eentje tussen de culturele koppels. Ingeklemd tussen seks en Scarlatti.

De schietbaan

jantje *zingt*

En je kunt hier niet verdwalen oh nee oh nee

En je kunt hier niet verdwalen oh nee oh nee

En je kunt hier niet verdwalen

En je kunt hier niet verdwalen

En je kunt hier niet verdwalen oh nee oh nee

boogschutter 1 Concentreer je op dat ene punt voor je. Voel het gewicht van de boog. De pees. De geluiden in de ruimte.

boogschutter 2 Een pijl afschieten is eigenlijk een heel tegenstrijdige beweging. Je stuurt niets weg, je duwt niets van je af of ergens tegenaan, nee, je trekt de pees naar je toe en laat hem los. Je haalt iets naar je toe om het vervolgens los te laten.

boogschutter 1 Dat heb je mooi gezegd.

boogschutter 2 Is dat waar? Ja, nou ja. Het is ook niet zo belangrijk.

boogschutter 1 Zolang je raak blijft schieten niet nee. Hé, hola! Hallo! Die meneer met zijn zwarte bril!

hoofdredacteur Dit is antraciet, eigenlijk. Dat is een soort heel donkergrijs dat...

boogschutter 2 U loopt in het midden van de schietbaan! Dat is levensgevaarlijk!

hoofdredacteur Ja, mijn kantoor komt uit op deze zaal!

boogschutter 1 Maar dan kunnen we u raken!

hoofdredacteur Ik had helemaal niet verwacht dat de schietbaan tijdens de reis gebruikt zou worden, ik bedoel – met zoveel interessante sprekers en belangwekkende onderwerpen aan boord! Meestal zit iedereen steeds bij een event! Ik ben de hoofdredacteur. Deze reis was mijn idee.

boogschutter 2 Dat is hartstikke onhandig!

hoofdredacteur Volgens mij is iedereen tevreden.

boogschutter 2 Ik bedoelde uw kamer.

hoofdredacteur Diepgang op zee. Dat leek me wel een geestig concept. Oh, mijn kamer. Ja dat klopt.

boogschutter 2 Geen kwaad woord over deze reis verder hoor.

hoofdredacteur Ja toch? Begrijpen is bewegen.

boogschutter 1 Ongelofelijk dat je op dit schip nog steeds zulk precies werk kunt uitvoeren. Je voelt helemaal niet dat je onderweg bent. Voor boogschutters is dat ideaal.

hoofdredacteur Daarom hebben we deze gecharterd. Om u ongestoord op de hoogte te brengen van de diepere dingen. Zo is er op dit moment op het bovendek een lezing over de geschiedenis van de Stille Oceaan en de opkomst van China! Dat is toch wel heel erg actueel...

boogschutter 2 Het is toch niet verplicht?

hoofdredacteur Nee, natuurlijk niet, stel je voor! Niets is verplicht. Ik zie zelf ook niet alles. Schiet gerust door. Het is in verband met mijn kamertje alleen een beetje... onhandig inderdaad.

boogschutter 1 Als u nou gewoon voortaan eerst een paar keer op uw deur klopt. weten we dat u naar

buiten komt en zullen we niet schieten. Wij zijn de enige twee boogschutters aan boord, dus dat komt wel goed.

hoofdredacteur Dan moet ik dus aankloppen voor ik mijn kamer uit kan. Dat is een beetje de omgekeerde wereld. Maar goed, als ik u daarmee kan helpen. De abonnee is de baas. Nu ben ik vergeten of ik nou naar binnen wilde of naar buiten.

4

De promenade

moeder Dat ziet er niet bepaald uit als een kindvriendelijke carroussel.

hoofdredacteur Volmaakt veilig hoor, mevrouw.

moeder Dat bedoel ik niet. Waar zijn de zeepaardjes? De racewagens? De vliegende schotels? Dit is gewoon een draaiende schijf met allemaal verschillende stoelen.

hoofdredacteur Ja, maar wat voor stoelen! Kijk nou eens, alleen maar internationaal erkende vormgevers: Rietveld, Gispen, Prensela, Kramer, Rietveld... Onze gevers van vormen. In het midden van de promenade. En je kunt er gewoon op zitten, als je wil. Zitten en draaien. Was mijn idee. In het kader van het thema.

moeder Hè? Het thema? Was er dan een thema?

goochelaar Wat? Was er een thema?

allen Was er een thema?

5

De promenade

onbekende man *loopt in de weg* Oh, neem me niet kwalijk.

prijswinnaar Dat geeft niet.

onbekende man Zeg, bent u niet...

prijswinnaar Ja, dat ben ik.

onbekende man Het spijt me, ik probeerde echt zachtjes te doen.

prijswinnaar Dat weet ik, dat was heel erg duidelijk. Het ligt niet aan u.

onbekende man U mist natuurlijk het uitzicht op zee.

prijswinnaar Nee, dat is het niet eens. Ik kan er gewoon niet tegen naast een vreemde te slapen.

onbekende man U heeft inderdaad de hele nacht wakker gelegen.

prijswinnaar Hebben ze u dat verteld?

onbekende man U lag als een gek te woelen.

prijswinnaar Echt waar? Hè wat vervelend. Ik had dat helemaal niet zo door. Dat spijt me echt.

onbekende man Geeft niet. Ik zal u met mijn gevloek ook wel geïrriteerd hebben.

prijswinnaar Ik had de indruk dat u sliep als een roos.

onbekende man Echt waar? Nee. integendeel. heb geen oog dichtgedaan.

prijswinnaar U verroerde geen vin!

onbekende man Ja, zo ben ik nou eenmaal.

prijswinnaar Dan hebben we de hele nacht naast elkaar samen wakker gelegen.

onbekende man Bizar eigenlijk.

prijswinnaar We hadden net zo goed een kaartje kunnen leggen.

onbekende man Of de kroeg in. Achter de vrouwen aan! De bloemetjes buiten zetten!

prijswinnaar Wat jammer.

onbekende man Ja, echt jammer. Gemiste kans.

6

Boven op het zonnedek

Het meisje is in bikini.

meisje Ik ben restaurator.

prijswinnaar Hallo. Heeft u het tegen mij?

meisje Ik restaureer schilderijen. Opgedroogde, verbleekte en verstofte doeken heropen ik voor de blik. Ik maak opnieuw het contact mogelijk tussen werk en toeschouwer, tussen toen en nu, tussen twee ver, ver van elkaar afgelegene geesten die samensmelten in datgene waarvoor we in ons beperkte en verschrikkelijk armoedige jargon geen ander woord hebben dan: kunst. Extreem secuur werk. Heel geleidelijk geef ik het leven terug aan vervaagde lijnen en vlakken: rivieren laat ik weer stromen, meisjes laat ik weer blozen, kanonnen laat ik weer vuurspuwen. De Gouden Eeuw is mijn specialiteit. Werk momenteel aan een doekje van Van Ruysdael. Vijftien bij vijftien. Olie op linnen. Enkele verkleuringen, vetvlekken, barstjes in het vernis. Heb het meegenomen om tijdens deze luxe reis af te maken. Dat kan gewoon, omdat het hier niet deint. Staat in mijn hut. Die weidsheid en die monochromie, dat is zo'n ontzettend groot genot, zelfs op die kleine schaal.

stilte

De prijswinnaar kijkt om zich heen.

prijswinnaar Ja...

meisje Ik ben misschien al iets te lang alleen geweest.

prijswinnaar Dat zie ik – ik bedoel, dat is prima, ik ook, maar waarom meteen in je openingszin over je werk beginnen?

meisje Openingszin? Was dat een openingszin? Dat was helemaal geen openingszin.

prijswinnaar Begrijp me niet verkeerd, maar, Jezus, schilderijen, wat interesseert mij dat nou!

meisje Ik schilder niet. Ik schep niet. Ik restaureer.

prijswinnaar Ja. Dat is nog erger. Ik heb daar gewoon echt helemaal niets mee.

meisje U bent wel erg snel met uw oordeel.

prijswinnaar Het spijt me. Wat er niet is kan je ook niet delen.

meisje Zweetdruppeltjes laat ik weer parelen, meisjes laat ik weer blozen. Ik dacht, misschien konden we het daar even over hebben.

prijswinnaar Waar? Waarover? Over uw restauraties?

meisje Bijvoorbeeld!

prijswinnaar Maar zo gaat dat toch niet – er moet toch een aanleiding zijn – iets waar je – als lotgenoot – bijvoorbeeld allebei prijswinnaars – toch? – en daarom hier in je eentje op deze plek geworpen – geen abonnee en dus in zeker zin geen eigenaar van die plek – zodat je allebei tegen jezelf kunt zeggen – ‘nou maar één kaartje dat is ook slecht geregeld!’ – en dan tegen elkaar – ‘u ook alleen?’ – allebei spontaan – en dan heb je een gesprek! Spontaan!

meisje Spontaan?

prijswinnaar U – jij begint nu gewoon in het midden van de dingen!

meisje Ik heb de dingen nu eenmaal nodig om mij een perspectief te kunnen vormen!

prijswinnaar Maar meteen in het midden! Dat is dan toch helemaal geen perspectief?

meisje Waarom moet het toch altijd steeds van buiten naar binnen?

prijswinnaar Je moet als man – ik bedoel als mens toch een richting hebben?

meisje Ga je mij nu uitleggen hoe ik jou moet versieren?

prijswinnaar Nee! U slaat iets over! Iets heel fundamenteels!

meisje Nu voel ik me helemaal niet meer sexy.

prijswinnaar Sorry. Je bent het wel. Echt waar.

meisje Ik sta hier in de kleinste bikini die ik heb – voor je neus. Heb je dat al gezien.

prijswinnaar Het is een hele mooie bikini.

meisje Het is echt de allerkleinste!

prijswinnaar Ik ga dit redden! Ik ga deze situatie volledig redden!

meisje Helaas. Ben totaal opgedroogd en dichtgeklapt. De deur is weer in het slot gevallen. In een wolk van stof.

prijswinnaar Kunnen we niet opnieuw beginnen?

meisje Ik wilde juist helemaal niet hoeven beginnen! Ik wilde gewoon z i j n ! Met jou! Maar het was toch niet gelukt – ik zag dat je een hut deelt met een andere man... Raar eigenlijk dat ik het überhaupt probeerde...

prijswinnaar Maar dat is – nee! Dat lag aan de airconditioning die had zichzelf leeggebla... ach laat maar.

meisje ‘Laat maar?’ Geven we het nu allebei op?

prijswinnaar Blijkbaar.

meisje Bizar. Nog voor er iets wezenlijks was... Midden in de dingen.

Voor het kinderpaleis

jantje Neem me niet kwalijk, matroos, het is niet mijn bedoeling u te storen – maar de andere kinderen – wat ik volledig begrijp – omdat het ook mijn – wat helemaal niet de bedoeling was! Vandaar.

matroos Ja?

jantje Ik heb een klacht over de ballenbak.

matroos Wat is er nu weer mee aan de hand!?

iantie Hii is vies.

matroos Hij is helemaal niet vies! Ik heb die bak gister nog schoongemaakt! Bal voor bal!

jantje Dat weet ik.

matroos Hoe kun je dan zeggen dat-ie vies is?

jantje Ik heb erin overgegeven.

matroos Je hebt... maar waarom? Waarom doe je dat?

jantje Het spijt me, ik werd er zeeziek. In.

matroos Je werd zeeziek in de ballenbak.

jantje Al die ballen... al die verschillende kleuren... En dan zo helemaal in het midden van de dingen: ik vergat gewoon waar onder of boven was... En toen voelde ik opeens zoiets als... 'deining'. En ja, toen moest ik kotsen.

matroos Jongetje... ik bedoel jongeman... of nee... help me even. Hoe spreek je een driejarige eigenlijk aan?

jantje Niet. Een driejarige spreek je niet aan. Dat doe je niet. Je luistert alleen maar. Dat is het enige dat je kunt doen. De rest heeft toch geen zin. Ik heet Jantje.

matroos Jantje. Op dit schip bestaat niet zoiets als deining. En dus ook niet zoiets als zeeziekte of welk nautisch ongemak dan ook. Weet je hoe dat komt? Dat komt door de uitgekiende ligging van ons subtropisch waterpark. Dat subtropisch waterpark is namelijk niet alleen, en dat zal je wel al gelezen hebben, –

jantje Ik kan nog niet lezen.

matroos Dat subtropisch waterpark is niet alleen het allergrootste overdekte subtropisch waterpark ter wereld, het is ook precies in het centrale middelpunt van het schip aangelegd. Die hele vertakking van in elkaar overlopende grote en kleine baden, watervallen, glijbanen, draaikolken en golfmachines vormt bij elkaar één grote stabilisator. Als er buiten een storm zou zijn, maakt niet uit hoe groot, dan veroorzaakt dat onmiddellijk, binnenin dat enorme zwemcomplex, in die hele vertakking van in elkaar overlopende grote en kleine baden, watervallen, glijbanen, draaikolken en golfmachines als het ware een reusachtige innerlijke tegen-storm die het hele schip volmaakt bewegingloos houdt.

jantje Nou, dan was het die tegen-storm waar mijn ballenbak op reageerde.

matroos Het kan niet! Het kan niet dat je het voelde deinen! Dit-schip-deint-niet!

8

In het zwemcomplex

De hele dialoog wordt roepend gedaan.

schoonspringster Hallo! Neem me niet kwalijk! Zou u misschien één meter naar links of rechts kunnen zwemmen?

hoofdredacteur Hè? Wie? Wat? Wat is er? Wat doe ik?

schoonspringster Die meneer in zijn zwarte zwembroek!

hoofdredacteur Antraciet! Dit is antraciet!

schoonspringster Dat bedoel ik! Joehoe, meneer!

hoofdredacteur Ja? Ja? Wat moet ik doen? Wel verdomme, ben ik nu alweer verkeerd? Doe ik het alweer niet goed? Wat is dat toch!

schoonspringster Anders val ik op u!

hoofdredacteur Wie valt er op mij?

schoonspringster Hierboven!

hoofdredacteur *kijkt omhoog, ziet haar* Lieve hemel! Dat is de allerhoogste! Dat is de allerhoogste duikplank!

schoonspringster Vrees niet!

hoofdredacteur Waarom niet?!

schoonspringster Wat?!

hoofdredacteur Dat is de allerhoogste duikplank!

schoonspringster Dat klopt!

stilte

schoonspringster Ik ben professioneel schoonspringster!

hoofdredacteur Deze reis was mijn idee!

schoonspringster Ja te gek, maar als u daar drijft en ik u raak, dan zullen ze zeggen dat ik niet sprong, maar viel!

hoofdredacteur Wat bent u mooi!

schoonspringster Wat?

hoofdredacteur Ik zei: ik vond het al raar dat er verder niemand in dit gedeelte zwom!

schoonspringster Ja! Is dat zo?

hoofdredacteur In het midden van alle gedeeltes was deze als enige helemaal leeg!

schoonspringster Dit is het gedeelte waarin men duikt! U bent in het verkeerde gedeelte!

hoofdredacteur Natuurlijk! U moet uw vleugels uitslaan, en ik lig maar in de weg, star, laf en dom, waardoor u niet kunt vliegen en schitteren, ik snap het! Ik snap het heel erg goed!

schoonspringster Wat zei u?

hoofdredacteur Ik zei: geen probleem! Ik ga al!

schoonspringster Nee nee! Eén metertje is meer dan genoeg! Eén metertje naar links of naar rechts, maakt niet uit, ik zal u niet raken!

hoofdredacteur Maakt niet uit welke kant op?

schoonspringster Zo is het goed hoor! Verder hoeft niet!

hoofdredacteur Nee! Ik ben weg! Ik ben volledig opzij gegaan! Spring maar! Vlieg! Groei! Bloei!

schoonspringster Nee wacht! Wacht gewoon even!

hoofdredacteur Ik zou uw vleugels toch maar kneuzen!

Ze springt.

boogschutter 1 Ik moet opeens denken aan die steeds terugkerende droom van mij.

boogschutter 2 Werkelijk? Heb jij die dan?

boogschutter 1 Bijna iedere nacht. Ik droom dat ik op het dek van een schip sta, tegen de reling leun, uit mijn koker een pijl pak, mijn boog span, kantel, naar beneden buig en mijn pijl zó, loodrecht het water in schiet. En dan nog een. En nog een. De ene pijl na de andere. Recht – de zee in.

De schoonspringster komt weer boven water, wrijft haar gezicht droog.

hoofdredacteur Contrasprong, gecombineerd met schroef, twee zweefmomenten, drie halve salto's, volmaakt gestrekte houding. Het spatte niet eens op. Dertig meter hoog – en geen enkele plons. Niet eens een rimpeling. Geen water in mijn ogen. Ongelofelijk. Alsof je gewoon iets neerlegt.

schreeuwt Alsof ie gewoon iets neerlegt!

De danszaal

dansleraar Zorg dat u na de les genoeg drinkt.

moeder Dat gaat wel goed komen.

dansleraar Dat bedoel ik niet. Tijdens het dansen zweet u en dat moet u compenseren door water te drinken.

Het menselijk lichaam bestaat voor eenenzeventig procent uit water.

moeder Dat is helemaal niet waar.

dansleraar Toch wel.

moeder Hoe kan het dan dat we kunnen verdrinken? Of beter gezegd – hoe kan het dan dat we niet allang in onszelf verdronken zijn?

dansleraar Als ik u zo zie vraag ik me dat ook af.

moeder Er van uitgaande dat het geheel der delen de optelsom is.

dansleraar Ik denk om dezelfde reden als dat we bepaalde dingen toch wel belangrijk en waardevol vinden, ondanks het feit dat wij van top tot teen, dus ook ons hoofd en ons hart, uit volslagen onverschillige moleculen bestaan.

moeder Oeioeioei, pas maar op met die zwaarte, straks zinken we nog.

dansleraar Dat u nog geen enkele keer op mijn tenen heeft gestaan.

moeder Ja? Vind u dat ongelofelijk?

dansleraar Bewonderenswaardig.

moeder In mij drijft waarschijnlijk een gigantische ronde luchtbel die de hele tijd van links naar rechts schiet.

Dat is mijn oriëntatie. Ik ben gewoon één grote waterpas. U heeft absoluut gelijk. Eenenzeventig procent. We zijn allemaal vloeibaar. Hardnekkig vloeibaar.

dansleraar Wist u hoeveel procent van het aardoppervlak bedekt is met oceaan? Ook eenenzeventig procent.

stilte

moeder Ik merk dus dat me dat totaal niet interesseert. Gek hè? Ik kan daar dus geen enkele interesse voor opbrengen. Voor dat soort dingen.

dansleraar U komt hier om te dansen. Ik begrijp het.

moeder Gister inleiding op de tango. De dag daarvoor de twist. De dag daarvoor de shuffle. Dat is eigenlijk iedere dag een andere dans. Heeft u niet inmiddels een algemene opmerking voor mij?

dansleraar Hoe bedoelt u?

moeder Over mij? Gewoon? Een algemene opmerking?

dansleraar Wilt u een algemene opmerking?

moeder Heel erg graag.

dansleraar Wat is er mis met een specifieke.

moeder Dat interesseert me niet zo. Zegt me niet zoveel. Specifiek is bij mij altijd te specifiek.

dansleraar Ik weet niet of ik dat kan.

moeder Beschrijft u alleen mijn contouren. Mijn oevers.

dansleraar Een algemene opmerking.

moeder Een algemene opmerking.

stilte

dansleraar U bent een goede cursist.

stilte

moeder Ja dat is me toch nog steeds niet algemeen genoeg.

dansleraar U komt hier bijna iedere dag. Heeft u nooit zin om eens deel te nemen aan het echte programma? Een cultureel event bij te wonen? Een lezing, of een excursie?

moeder Wilt u liever dat ik mij geestelijk ontwikkel?

dansleraar Nee, nee...

moeder Gaat u mij nu ook uw lievelingsboek lenen, in de hoop dat ik het ook mooi vind?

dansleraar Nee, nee hoor, excuseer, dat bedoel ik niet, ik dacht alleen... 't Is toch wel erg duur, zo'n culturele wereldreis... Ik bedoel... ik zou zoiets zelf nooit kunnen betalen, zelfs niet als ik, zoals u, een abonnee was.

moeder Wat weet u nou allemaal? Misschien heb ik wel een masterplan. Misschien bereid ik me wel voor op dat ene culturele event dat alle andere culturele events overbodig maakt. Wacht ik op die ene excursie die alle andere excursies doet verbleken. De excursie der excursies!!

dansleraar Het lijkt me heel wijs om daar op te wachten. Je weet nooit wat zich nog aandient, tenslotte. Er is ook zoveel te zien. Wereldsteden, wereldwonderen, wereldkustplaatsen...

moeder Het is een rijke cultuur waarin we leven, vind u ook niet?

dansleraar Absoluut. Zeer rijk.

moeder Heel, heel erg rijk.

dansleraar Absoluut.

10

De schietbaan

Alle mannen staan bij elkaar.

boogschutter 2 Zeg meneer, waarom heeft dit schip, deze drijvende O eigenlijk helemaal geen uitzicht op zee?

hoofdredacteur Omdat dit een schatkamer is, een varende schatkamer van ideeën en inzichten, en die moet goed afgesloten zijn! Moet je zien!

jantje Ja, dat is allemaal toch wel heel erg belangrijk om bij te zijn en meegemaakt te hebben...

boogschutter 2 Zeg, maar wat is dat nou, wij varen helemaal niet: het oosten schuift zichzelf gewoon onder water naar ons toe. Wij drijven gewoon.

boogschutter 1 Dus vandaar! Vandaar die rijsttafel nu al drie dagen!

hoofdredacteur Ja maar die architectuur klopt ook, die is helemaal in lijn met het eigenzinnige en toch klassieke beeldmerk van onze krant: rechts zien we de staf van Hermes, u weet wel, god van de handel, de dromen en welsprekendheid, beschermer van reizigers en schilders, bemiddelaar tussen goden en mensen, en links zien we de drietand van Poseidon, god van het water en de zee, en in het midden inderdaad een grote O, een reusachtig ei met daarin de wereldzee en daarop een schip en dat is dit schip. Een voortzetting van de baarmoeder met nautische middelen. Dit schip. Een schip met in plaats van een boeg een houten

bureaublad, in plaats van roeispanten potloden, in plaats van zeilen A4-tjes, en in plaats van een anker een lint van aan elkaar geregen paperclips met op het einde een roestvrijstalen puntenslijper. En op die tafel ligt een vergeeld herinneringsbriefje, met daarop in bijna onleesbaar handschrift gekrabbeld: ‘De wereld in! Wees een man! Naar de savannes! Het veld in! Wees het veld!’ Begrijpt u? Nou ja. Het is ook niet zo belangrijk. Uiteindelijk wordt alles letterlijk.

11

De ijssalon

moeder Kijk eens Jantje, dit is nou de ijssalon. Ze hebben hier alle smaken die je je maar kunt voorstellen.

Kies maar wat je wilt hebben.

jantje Alle smaken? Echt waar? Allemaal?

moeder Echt waar, kijk maar: mango, frambozen, bramen, hazelnoot, granaatappel, blauwe bosbessen, macadamia, saffraan, panna cotta, citroen, watermeloen, amaretto, cheesecake... Alles!

stilte

jantje En ik mag gewoon kiezen wat ik wil. Dat maakt dus niets uit.

moeder Maakt helemaal niets uit!

stilte

jantje Maar waar zit het dan in?

moeder Wat.

jantje Zit het in een hoorntje of een bakje?

moeder Wat je wil, dat kun je ook zelf kiezen: ze hebben verschillende soorten maten bakjes, maar ook hoorntjes van koek, die kun je dus opeten, en ze hebben ook hoorntjes met aan de bovenkant chocola, en met chocola en stukjes hazelnoot, en met witte chocola en smarties, ze hebben zelfs hoorntjes waar zes bolletjes inpassen! Wil je dat? Wil je zes bolletjes? In een hoorntje met chocola? Met slagroom? Ze hebben ook slagroom, en daar kan dan nog heel licht gesmolten chocola overheen, dat stolt dan meteen, zodat je een heel dun krokant korstje chocola hebt over je slagroom heen – als een truffel!

stilte

jantje Ja maar welke smaken hebben ze dan.

moeder Deze! Al deze smaken! Alle smaken! Het staat erbij!

stilte

jantje Ik kan toch nog helemaal niet lezen.

moeder Ik kan het toch aanwijzen? Hier. Wil je pistache? Of gember? Tiramisu? Daar hou je toch van?

Van tiramisu?

stilte

moeder Banaan, kiwi, walnoot, karamel, yoghurt, straciatella, aardbei, papaja, limoen, kokos... Kokos vind je toch lekker? Dit is appel-kaneel, en dat is bailey's. En hier, ze hebben ook met pecanoot-smaak, wil je dat niet eens proberen?

stilte

jantje Doe maar vanille.

stilte

moeder Alleen maar vanille?

stilte

moeder Echt waar? Niets anders erbij? Wil je niet iets proberen wat je nog niet kent? Dat is espresso-ijs, dat is heel lekker! Of passievrucht! Dat moet je erbij doen! Dat is een ontzettend goede combinatie!

jantje Alleen vanille is goed.

moeder Weet je het zeker?

jantje Ja.

moeder Geen spannende combinaties?

jantje Nee. Ik vind dit ook spannend.

moeder Maar hoeveel bolletjes wil je dan.

jantje Eén. In een bakje.

moeder Geen hoorntje?

jantje Nee.

moeder Geen hoorntje met witte chocola en smarties erop? Mag wel hoor!

jantje Het is goed zo.

moeder Met slagroom?

jantje Nee, dat hoeft niet.

moeder Geen slagroom? Met chocoladesaus?

jantje Alleen een bolletje vanille is prima.

stilte

moeder Oké, dan zal ik dat voor je bestellen.

Zie ik je vanavond bij het diner?

jantje Ja.

moeder Zul je fijn spelen met de andere kinderen?

jantje Ja. Dat is heel erg goed.

moeder Tot vanavond lieverd.

jantje Tot vanavond.

Ze gaat af.

stilte

jantje Godverdomme.

12

De promenade

meisje Wie ben je, wat voor werk doe je, waar ben je geboren, hoe zag je jongenskamer eruit, wat was je lievelingsdinosaurus, je lievelingssteen, welke LEGO vond je het leukst, ridders, piraten, ruimtevaart, reizen, uitgaan, muziek, mode... Elke liefde begint met het uitwisselen van informatie. Maar ja, hoeveel moet je met zijn tweeën hebben uitgewisseld voor je allebei kunt zeggen: ja, dit was een betekenisvol gesprek? Waar gaat het ene over in het andere? Soms denk ik ook wel: eigenlijk is de enige informatie die ertoe doet, het enige dat je elkaar als geliefden te zeggen hebt en de hele tijd zou moeten zeggen simpelweg: wees niet bang. wees niet bang. wees niet bang. Aan het begin. Aan het eind. De hele tijd. ie

hele leven, die hele reis door.

boogschutter 1 Moet je lezen wat er alleen al vanochtend allemaal heeft plaats gevonden, volgens deze folder: op het benedendek was er die jonge aanstormende schrijver en filosoof die voorlas uit zijn Postromantische debuutroman, getiteld 'In het midden van de dingen'. Heb je dat gezien?

boogschutter 2 Heb heel even aan de rand staan luisteren.

boogschutter 1 En hier: een debat over de toekomst van het nagesprek!

boogschutter 2 Klonk me te futuristisch.

boogschutter 1 Daarna was er blijkbaar een presentatie van die neurobioloog. Over de onmogelijkheid van de vrije wil.

boogschutter 2 Wilde wel, maar 't is niet gelukt.

boogschutter 1 Dat symposium over actief burgerschap?

boogschutter 2 Interesseerde me niet zo.

boogschutter 1 Die over de geschiedenis van de Stille Oceaan?

boogschutter 2 Leek me iets te oppervlakkig.

boogschutter 1 Die workshop moleculair koken?

boogschutter 2 Kon ik niet vinden.

boogschutter 1 De lezing over onthaasten?

boogschutter 2 Was te laat.

boogschutter 1 De cursus ja-zeggen?

boogschutter 2 Nee!

13

De promenade

vader Dag Jantje.

jantje Hè, ik wist helemaal niet dat jij ook aan boord was.

vader Ik wist ook niet dat jullie er zouden zijn. Je moeder en ik kwamen elkaar net toevallig tegen in de cocktailbar.

jantje Dat zal dan wel even schrikken geweest zijn.

vader Dat kun je wel zeggen.

jantje Zei ze dat ze met mij hier was.

vader Ik zag je hier spelen. Mijn hut kijkt uit op de promenade.

jantje Ja, die carrousel is werkelijk fascinerend.

vader Is... is dit je carrousel? Maar dat zijn alleen maar designstoelen! Waar zijn dan je paardjes? Je straaljagers? Je reuzenlibellen?

jantje Ik mis ze niet. Zelfs niet mijn reuzenlibellen. Dit is perfect. Dit zijn de vormen die ons laten zien waar we vandaan komen, en ik mag er gewoon in zitten. Zitten en draaien. Ongeacht mijn leeftijd!

vader Hoe oud ben je nu inmiddels? Twee jaar, als ik me niet vergis?

iantie Eh... ia dat klopt. Twee iaar.

vader Dus na de zomer mag je naar de kleuterschool? Of is dat te vroeg.

jantje En toch nog steeds klein voor mijn leeftijd.

vader Dat gaat wel over.

jantje Denk je dat echt?

vader Tuurlijk. Gaat vanzelf over.

jantje Fijn om te horen.

vader Geen dank.

jantje We zouden elkaar eens wat vaker moeten zien.

vader Ja, god, ja, zeker, absoluut, dat zou te gek zijn.

jantje Gewoon leuke dingen doen samen.

vader Gewoon leuke dingen doen samen.

jantje Je zou me bijvoorbeeld soms eens van school kunnen afhalen, en dan ergens koffie drinken of een milkshake of zo. Meer niet.

vader Ja, god, ja, het zou zo simpel kunnen zijn. Je moet voorlopig maar even niet naar je moeder. Ze is nog een beetje overstuur.

jantje Dat had ik al begrepen. Ik blijf voorlopig bij m'n draaimolen. Lekker draaien.

vader Dat is fantastisch, geloof ik. Nu moet ik er weer vandoor. Heb nog heel veel te doen vandaag.

jantje Snap ik. Is niet erg. Ik ook van alles. Druk druk druk.

vader Tijd tijd tijd. Het is zo geestig. Ik zie je wel als we weer thuis – ik bedoel aan land zijn. Maar dat van die milkshakes gaan we zeker doorzetten. Want dat vind ik echt een geniaal plan van je. Gaan we absoluut doen. Niet hier! Later. Aan land. Aan de kust. Daar zijn ze beter. Ik ga uitzoeken waar ze de beste verkopen. Want we gaan dan natuurlijk meteen voor de beste. Met minder nemen we geen genoeg. Toch?

jantje Nee. Natuurlijk niet. Dat zou zo dom zijn! Zo dom! Zo ontzettend dom!

Muziek.

De buik van het schip, dat op dat moment boven Atlantis vaart

kunsthistorica Wilt u alstublieft uw schoenen uitdoen voordat u de glazen bodem betreedt. We bevinden ons op dit moment in de buik. Wees niet bang, u kunt er gewoon op staan. Het is gewapend plexiglas en weerstaat gemakkelijk de allerhoogste druk van de gehele wereldzee plus het gezamenlijke gewicht van ons allen. U mag uw sokken aanhouden meneer. Onder ons zien we enkele overblijfselen van de elektromagnetische monorails, die tegelijkertijd dienst deden als aquaducten. Dat enorme gebouw links, half bedekt met koraal en algen, was het aquarium en maakte deel uit van de zeedierentuin. Die reusachtige glazen bollen, in het midden van het gebouw, deden dienst als vissenkommen. In die kommen bood de zeedierentuin van Atlantis niet alleen ruimte aan zeeleeuwen, dolfijnen en orka's, maar ook aan de walvishaai, de noordkaper, de grote Oerslang, ook wel de Leviathan genaamd, en zelfs aan de Kraken, drieduizend jaar later enkel nog bekend uit gedichten en slechte fantasy films. Deze uitgestrekte witte velden waar we nu overheen varen, die eruit zien als horizontale kalkafzettingen, zijn in feite leeggelopen zeppelins.

Het zonnedek

indische bejaarde 1 Ik vind dat ze ons wel weer eens mogen bedienen nou.

indische bejaarde 2 Wilde je iets hebben dan?

indische bejaarde 1 Nee, maar dat weten zij toch niet. Ze zijn al lang niet meer komen informeren. Vind ik anders wel belangrijk. Daar zou je niet zelf achteraan hoeven gaan, vind ik.

indische bejaarde 2 Zijn jullie ook allemaal in de buik geweest? De glazen buik van het schip? Toen we boven Atlantis voeren?

allen *door elkaar* Ja, ben gaan kijken, ja, was erg mooi, heel helder, goed dat er voor ons stoeltjes waren, was prachtig, ja, heel bijzonder, dat licht, dat licht, zo mooi, prachtige ruïnes, heel senang, ze was ook goed te verstaan, erg mooi gedaan dat glas, erg mooi.

indische bejaarde 3 Atlantis ligt dus in Azië... Wie had dat gedacht...

indische bejaarde 2 Ik dacht altijd gewoon in Griekenland...

indische bejaarde 4 Onze verzonken stad van de toekomst. Precies middenin Azië. Ongelofelijk.

indische bejaarde 1 Wel raar dat we gewoon doorvoeren. Dat we niet even stil bleven staan voor een excursie. Ik had verwacht dat er wel, ik weet niet, duikerklokken voorzien zouden zijn of zo.

indische bejaarde 2 Had jij daarin gedurfd dan? In zo'n klok?

indische bejaarde 1 Nee, maar dat weten zij toch niet. Zoiets moet toch gewoon geregeld zijn. Ik ga daar wel een brief over schrijven, denk ik.

hoofdredacteur Gewoon één grote schatkamer!

indische bejaarde 4 Ze hadden er gewoon een grote spijker in moeten slaan.

indische bejaarde 2 Atlantis heeft toch nooit gedreven.

indische bejaarde 4 Hoe had het anders kunnen zinken? Hoe had het anders helemaal in Azië terecht kunnen komen? Het was een drijvende stad. En ze hadden er op een gegeven moment gewoon een grote spijker in moeten slaan. Zoals de koning van Java dat had gedaan. Dan was het nooit naar het oosten gedreven.

indische bejaarde 1 En zeker nooit gezonken!

indische bejaarde 2 Is dat zo?

indische bejaarde 1 Java is er toch nog steeds?

allen Ja, Java is er nog, inderdaad.

indische bejaarde 1 Nou dan. Zo moeilijk is dat toch niet? Eén simpele beweging.

Eén moment van concentratie, één beslissing, één flinke klap en klaar. Diep erdoorheen.

indische bejaarde 5 Zo jammer.

indische bejaarde 4 Gewoon één grote spijker.

indische bejaarde 5 Zo mooi, zo zonde.

't *Schip* ging op 5 februari 2012 in première als lunchtheatervoorstelling in theater Bellevue in Amsterdam

passagiers (6) Steve Aernouts, Bert Haelvoet, Michiel Soete, Bo Tarenskeen, Nele Vereecken, Fran Verstegen

moeder Nele Vereecken

goochelaar Bert Haelvoet

hoofdredacteur Michiel Soete

obers (4) Steve Aernouts, Bert Haelvoet, Michiel Soete, Bo Tarenskeen

dame Fran Verstegen

jantje Bo Tarenskeen

prijswinnaar Steve Aernouts

boogschutter 1 Bert Haelvoet

boogschutter 2 Steve Aernouts

onbekende man Bo Tarenskeen

meisje Fran Verstegen

matroos Bert Haelvoet

schoonspringster Fran Verstegen

dansleraar Bert Haelvoet

vader Michiel Soete

kunsthistorica Fran Verstegen

indische bejaarden (5) Steve Aernouts, Bert Haelvoet, Bo Tarenskeen, Nele Vereecken, Fran Verstegen

regie: Bo Tarenskeen

www.theaterbellevue.nl

Deze uitgave is financieel mogelijk gemaakt door Bellevue Lunchtheater

Bo Tarenskeen (1981) is toneelschrijver, acteur en regisseur. Na zijn studie wijsbegeerte en politieke wetenschappen in Amsterdam, Potsdam en Berlijn volgde hij de regieopleiding aan het RITS te Brussel. Met zijn afstudeervoorstelling *1000 Zalen* won hij in 2009 de Ton Lutz Prijs. Bo Tarenskeen is medeoprichter van het collectief Tijdelijke Samenschooling, en mede-initiatiefnemer van de jaarlijkse manifestatie Theater Na de Dam op 4 mei.

Toneelwerk

't Schip – 2012

Wat is Letterlijkheid? – 2011

VOIX – 2010

1000 Zalen – 2009

Dem einzigen Meister. Herinneringen aan Martin Heidegger – 2006

Ricochet – 2003

DOKA – 2003